

ANMELDELSE:

‘Walking With Beasts’ - en BBC production

‘Walking With Beasts’ er en fortsættelse af den populære serie ‘Walking With Dinosaurs’, der sidste år blev sendt på dansk tv med titlen ‘I Dinosaurernes Verden’. Serien består ligesom forgængeren af seks afsnit, hver af en halv times varighed. Ved at bruge en blanding af naturlige landskaber og computeranimerede dyr gives seeren en illusion af, at der virkelig har været et filmhold tilbage i tiden og lavet en række dokumentarudsendelser omkring vigtige episoder i dyrelivets udvikling.

Serien tager sin begyndelse i Eocæntiden for 49 millioner år siden, hvor en lille flok *Leptictidium*, et lille kængurulignende pattedyr, lever ved en sø i, hvad der i dag er Messel, Tyskland. Serien følger et døgn blandt de små *Leptictidium*, der lever et farligt liv blandt store rovdyr som kæmpefuglen *Gastornis* og urhvalen *Ambulocetus*. *Ambulocetus* er et af de tidligst kendte stadier i hvalernes udvikling. Den har stadig alle fire funktionelle ben og tilbringer en del af sit liv på land.

Afsnittets absolutte højdepunkt er en scene, hvor kæmpefuglen *Gastornis* fanger og spiser en af de små urheste *Propalaeotherium*, der var på størrelse med en mindre hund.

Andet afsnit foregår i slutningen af Eocæntiden for 37 millioner år siden. Det følger urhvalen *Basilosaurus*, der med en længde på 18 meters var havets toprovdyr og med glæde spiste sine mindre hvalslægtninge *Dorudon*. *Basilosaurus*, der i ældre litteratur er fremstillet med en tynd slangelignende krop, er her fremstillet med en mere hvallignende krop, hvilket stemmer langt bedre med den nyeste viden. Selv om *Basilosaurus* helt er tilpasset et liv i havet, har den stadig små bagben, der stikker ud fra kroppen. I serien bruges disse små rudimentære bagben kun til at fastholde magens krop under parring.

På landjorden følges mesonychiden *Andrewsarchus*der, på trods af at den

Ambulocetus, den tidlige slægtning til hvalerne. *Ambulocetus* havde stadig fire kraftige ben og var i stand til at færdes på land.

Andrewsarchus, et kæmpe rovdyr, beslægtet med de parrettåede hovdyr:

er et rovdyr med særdeles store og kraftige kæber, er beslægtet med de parrettåede hovdyr og ikke med rovdyrene, som kunne forventes. Med sine op til seks meter længde var *Andrewsarchus* det absolut største landlevende rovdyr på sin tid. Den prøver i serien at nedlægge næsehornslægtningen *Bronthotherium*.

Tredje afsnit foregår i Oligocæntiden for omkring 28 millioner år siden. Her følger man en *Indricotherium* kalv, fra den bliver født, til den er gammel nok til at klare sig selv.

Indricotherer er primitive næsehorn, men var betydeligt større og slankere bygget. En voksen *Indricotherium* tyr kunne måle 5,5 meter over skuldrene og havde en lang hals, der kunne nå grene højt oppe i træerne.

Blandt de andre dyr, der optræder i afsnittet, er *Chalicotherium*, der er en slægtning til heste og tapirer, men har ekstremt lange forben med lange kløer på fingrene, hvorfor den går på knoerne på en næsten gorillaagtig måde. Desuden møder vi de særdeles ucharmerende entelodonter, der var en form for rovlevende griseslægtninge, samt rovdyret *Hyaenodon*, et tidligt medlem af hundefamilien. En fin detalje er afslutningen på afsnittet, hvor *Indricotherium* kalven, der nu er gammel nok til at klare sig selv, får øje på kameramanden og løber ham ned, alt sammen set fra kameraets synsvinkel.

Fjerde episode foregår i The Great Rift Valley i Afrika i Pliocæntiden for ca. 3,6 millioner år siden, hvor vi følger en *Australopithecus* flok på vandring. På deres vej jages de af sabelkatten *Dinofelis* og udkæmper territoriale kampe med andre *Australopithecus* flokke. *Australopithecus*, der er blandt menneskets nære slægtninge, er her fremstillet meget abelignende, med en kultur der ikke er meget mere avanceret, end den man ser hos nutidige chimpanseflokkene. Desværre virker de computeranimerede *Australopithecus* ikke overbevisende, da deres bevægelser og mimik simpelthen er for stiv og derfor ikke livagtig.

Den sydamerikanske pleistocæne fauna er temaet for femte episode og foregår i tiden lige efter at landbroen mellem Nord- og Sydamerika er dannet sidst i Pliocæntiden for ca. 2 millioner år siden. Her møder vi de sidste af de 3 meter høje terrorfugle, Phorusrhacider, der var de dominerende rovdyr på det sydamerikanske kontinent indtil nordamerikanske rovpattedyr som sabelkatten

Smilodon indvandrede og gav dem konkurrence om pladsen som toprovdyr. I afsnittet optræder også kæmpedovendyret *Megatherium*, der her portrætteres som både plante- og ådselæder, samt de store svært pansrede kæmpebæltedyr *Doedicurus*.

Sidste episode foregår for kun 30.000 år siden under sidste istid. Afsnittet starter i sommerhalvåret på de frodige græssletter, hvor Nordsøen er i dag, og følger en mammutfloks vandring sydpå for vinteren. Undervejs møder de blandt andet kæmpehjorte, uldhårede næsehorn samt de to rovdyrarter, *Homo sapiens* og Neanderthalerne.

Denne episode virker særdeles overbevisende og er klart den bedste, dels fordi der er blevet brugt rigtige mennesker, der blot med lidt sminke fremstår som fine Neanderthalerne, men også mammuterne, der i nogle tilfælde er sminkede elefanter, og de andre dyr fra istiden virker meget naturtro.

Teknisk set er serien imponerende lavet, og i de fleste tilfælde virker dyrene meget naturtro i landskaberne.

Rekonstruktionerne af dyrene er bygget på meget af den allernyeste viden, blandt andet at kæmpedovendyret *Megatherion* også var kødædende. Måden nogle af de sydamerikanske pattedyr bevæger sig på i femte afsnit er viden, der først for nyligt er blevet publiceret.

BBC har også simuleret mange af de filmtekniske trick, der ses i moderne naturudsendelser.

I scener, der skal forstille at være optaget om natten, ses alt i et grønligt skær, ligesom på film optaget med lysforstærker, og en scene, hvor kæmpefuglen *Gastornis* angriber, ses angrebet i slowmotion. Der er også tilføjet små uheld og

Terrorfuglen Phorusrhacos undgår den kraftige piggede halekølle hos kæmpebæltedyret Doedicurus.

Mammut på vej hen over de vidtstrakte græsstepper, hvor Nordsøen er i dag.

humoristiske indslag, som da *Indricotherium* kalven i afsnit 3 løber kame-ramanden over ende sidst i afsnittet.

Speakingen er ligesom i 'Walking With Dinosaurs' meget dramatisk, helt i stil med hvad man ser i amerikanske naturudsendelser, hvilket kan virke meget belastende. Forhåbentligt vil det blive tonet lidt ned på den danske version, som det var tilfældet med 'Walking With Dinosaurs'.

Desværre kan det ligesom i 'Walking With Dinosaurs' være svært at skelne mellem, hvilke dele af rekonstruktionerne der bygger på videnskabeligt underbyggede data, og hvilke der er opdigtet til lejligheden. Eksempelvis kan nævnes en scene fra episode tre, hvor elefantslægtningen *Dinotherium* aktivt jager medlemmerne af *Australopithecus* flokken, en handling der ikke er det fjerneste belæg for. Et andet kritikpunkt er, at dyrene i serien hele tiden skal gøre noget, såsom at gå og brøle, slås eller på anden måde foretage sig ting. Denne adfærd er helt unaturlig, især for rovdyr der ikke bruger unødigt energi, hvis de kan undgå det.

En enkelt teknisk fejl har også sneget sig ind i afsnittet med sabelkattene. 'Hovedpersonen' er en gammel sabelkat der har brækket den ene af sine lange hjørnetænder. Desværre skifter den brækkede tand side under afsnittet!.

Men alt i alt er 'Walking With Beasts' ligeså - og i nogle tilfælde betydeligt mere velfungerende end forgængeren 'Walking With Dinosaurs'. Den kan klart anbefales til alle med naturhistorisk interesse.

Serien bliver formodentligt sendt på dansk tv i løbet af foråret/sommeren.

Jesper Milàn